

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 1Co/45/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7118210789
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 03. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Adriana Murínová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2019:7118210789.2

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Adriany Murínovej a členov senátu JUDr. Ladislava Cakociho a JUDr. Petra Tutka v spore žalobkyne W. Š., C.. XX.X.XXXX, S. A. I., Č. J. XXXX/XXA, zastúpenej JUDr. Ingrid Kovalčukovou, advokátkou so sídlom v Košiciach, Štúrova 22, proti žalovaným: 1/ FARDOUS PARTNERS správcovská, k.s., so sídlom v Košiciach, Hviezdoslavova 6, 2/ Platiť sa oplatí s.r.o., so sídlom v Bratislave, Mostová 2, IČO: 45 684 618, o nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní žalobkyne proti uzneseniu Okresného súdu Košice I zo dňa 18. januára 2019 č.k. 42C/59/2018 - 202 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e uznesenie.

Stranám sporu náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Košice I (ďalej aj „súd prvej inštancie“ alebo „súd“) napadnutým uznesením zamietol návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým sa žalobkyňa domáhala, aby súd nariadil neodkladné opatrenie, v ktorom žalovanému v 1. rade a žalovanému v 2. rade uloží povinnosť až do právoplatnosti rozhodnutia súdu v konaní vedenom na Okresnom súde Košice I pod sp. zn. 32Cbi/23/2017, zdržať sa výkonu záložného práva zriadeného na základe Zmluvy o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam parc. CKN Č.. XXXX/X, XXXX/X, XXXX/X, XXXX/X, O. - V. O.. Č.. XXXX C. M.. J. Č.. XXXX/X, O. - Q. O.. Č.. XXXX C. M.. J. Č.. XXXX/X A. M. Y.. B. Š., U.. Š., C.. X.X.XXXX, S. Č. J. XXXX/XXA, I., vzniknutého na základe Rozhodnutia o povolení vkladu záložného práva A.-XXXX/XXXX H. Q. XX.X.XXXX A..H.. XXXX/XX, H. C. T. Č.. XXXX, vedenom pre okres I. Y., L. I. - O., I. Ú. O. B.. Ďalej sa žalobkyňa domáhala uložiť žalovanému v 1. rade a žalovanému v 2. rade povinnosť zdržať sa výkonu záložného práva zapísaného na LV č. XXXX, vedeného pre okres I. Y., L. I. - O., katastrálne územie O. B., vzniknutého na základe Rozhodnutia o povolení vkladu práva A.-XXXX/XXXX H. Q. XX.X.XXXX A..H.. XXXX/XXXX v prospech Všeobecnej úverovej banky, a.s., IČO: 31320155 so sídlom Mlynské Nivy 1, 829,90 Bratislava. Zároveň vyslovil, že žalovaným v 1. a 2. rade nárok na náhradu trov konania proti žalobkyni nepriznáva.

2. Rozhodol tak potom, jeho predchádzajúce uznesenie zo dňa 10.10.2018 č.k. 42C/59/2018-105, ktorým súd zamietol návrh žalobkyne na nariadenie neodkladného opatrenia, Krajský súd v Košiciach uznesením zo dňa 13.12.2018 sp. zn. 1Co/391/2018 zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na opätovné rozhodnutie.

3. Po vrátení veci súd prvej inštancie odkazom na právny názor vyslovený odvolacím súdom v jeho zrušujúcom uznesení, pri svojom rozhodovaní vychádzal:

- zo zistenia, že žalobkyňa je vlastníčkou rodinného domu a pozemkov zapísaných na LV č. XXXX, pričom na LV č. XXXX viazu dve záložné práva, a to: 1/ na základe Rozhodnutia o povolení vkladu záložného práva A.-XXXX/XXXX H. Q.X. XX.X.XXXX A..H.. XXXX/XXXX v prospech Všeobecnej

úverovej banky, a.s. a 2/ na základe Zmluvy o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam uzatvorenej so žalovaným v 1. rade ako správcom, vzniknutého na základe rozhodnutia o povolení vkladu záložného práva A.-XXXX/XXXX H. Q.Ň. XX.X.XXXX, A..H.. XXXX/XX,

- z oznámenia žalovaného v 1. rade zo dňa XX.X.XXXX, že v rámci dobrovoľnej (opakovanej) dražby prostredníctvom dražobníka sa uspokojuje pohľadávka veriteľa Všeobecná úverová banka, a.s. na základe Zmluvy o poskytnutí euro fexihypotéky zo dňa XX.X.XXXX, zabezpečenej záložným právom vzniknutým na základe rozhodnutia o povolení vkladu práva A.-XXXX/XXXX H. Q. XX.X.XXXX A..H.. XXXX/XXXX, uvedená zabezpečená pohľadávka je v konkurze riadne prihlásená a zistená, teda je nesporná a nie je predmetom incidenčného konania o neexistenciu pohľadávky ani zabezpečenia v podobe zmluvného záložného práva, pričom predmet dražby nebol vydražený,

- zo žalobkyňou predložených listinných dôkazov (Oznámenie dražobníka o opakovanej dražbe so sprievodným listom z XX.X.XXXX, doručenka, ktorou preukazuje navrhovateľka doručenie Oznámenia o opakovanej dobrovoľnej dražbe dňa XX.X.XXXX, Výzva na umožnenie vykonania obhliadky a ohodnotenie predmetu dražby z X.X.XXXX, Podanie zo dňa 13.7.2018 s názvom Vec: Odpoveď na výzvu zo dňa 6.6.2018, Podanie z 1.8.2018 s názvom Vec: Námitka nezákonnosti dražby naplánovanej na dňa XX.X.XXXX, Námitka proti znaleckému posudku č. 139/2018 zo dňa 28.6.2018 vyhotovenom Ing. Pavelom Jurkom, Fotokópia prvej, druhej a poslednej strany znaleckého posudku č. 139/2018 vyhotoveného znalcom Ing. Pavelom Jurkom z 29.6.2018, fotokópia prvej a poslednej strany znaleckého posudku č. 168/2016 z 14.12.2016, listina s názvom Porovnanie VŠH majetku určenej znaleckými posudkami (zmena hodnoty nehnuteľného majetku za cca 1 rok), Vyhlásenie navrhovateľa dražby o spôsobilosti predmetu dražby z X.X.XXXX, Zmluva o vykonaní dražby z X.X.XXXX, Zmluva o vykonaní opakovanej dražby z XX.X.XXXX, Sobášny list z XX.X.XXXX, Zmluva o zriadení záložného práva na nehnuteľnosť z XX.X.XXXX, Uznesenie Okresného súdu Košice - okolie č.k.: 14Pc/39/2016 z 27.4.2017, výstupy z registra úpadcov, Obchodný vestník 13/2017 z 19.1.2017, Obchodný vestník 59/2017 z 24.3.2017, Obchodný vestník 81/2017 z 27.4.2017, Obchodný vestník 215/2017 z 10.11.2017, Opakovaná výzva na úhradu pohľadávky z 11.12.2017, Podanie zo dňa 18.10.2017 s názvom I. Späťvzatie návrhu na uzavretie dodatku k dohode o vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva úpadcu a jeho manželky, II. Uplatnenie pohľadávky proti podstate, III. Oznámenie o zániku pohľadávky započítaním, IV. Výzva na bezodkladnú výmaz záložného práva, žaloba o určenie pohľadávky proti podstate popretej správcom z 9.11.2017, žiadosť o vykonanie dohľadu nad činnosťou správcu konkurznej podstaty pre podozrenie z úmyselného konania smerujúceho k nezákonnému zbaveniu majetku slúžiaceho ako obydlie zo XX.X.XXXX), ako i z tvrdení žalobkyne, že: a/ dražba je vykonávaná na základe neplatnej zmluvy, keďže táto neobsahuje podstatné náležitosti zmluvy o vykonaní dražby (dôvod dražby) a vyhlásenie o možnosti dražiť neobsahuje údaje o pohľadávke, pre ktorú sa dražba vykonáva, b/ že záložné právo zriadené na nehnuteľnostiach v prospech žalovaného v 1. rade z dôvodu zabezpečenia úhrady vyrovnávacieho podielu po vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva vo výške 240.000,- eur neexistuje, keďže pohľadávka zanikla započítaním, o určenie pravosti pohľadávky z titulu vyporiadania BSM žalobkyňa vedie konanie 32Cbi/23/2017, keďže žalovaný v 1. rade pohľadávku žalobkyne poprel z dôvodu, že nepreukázala, že majetok patrí do BSM, c/ že záložné právo zriadené na nehnuteľnostiach v prospech Všeobecnej úverovej banky a.s. nie je možné vykonať, keďže navrhovateľom dražby je žalovaný v 1. rade, ktorý nie je oprávnený dať vyhlásenie o možnosti dražiť, keďže tento majetok zapísal do súpisu majetku nezákonne, d/ že napriek jej snahe zistiť od dražobníka, o vymoženie ktorej zabezpečenej pohľadávky a v akej výške sa výkon dražby týka, dražobník jej doposiaľ túto informáciu neposkytol, na jej písomné podania nereaguje, pričom zistila, že v spise sa nenachádza návrh na vykonanie dražby, že dražba sa nevykonáva na návrh, ale na základe záväzného pokynu veriteľského orgánu a hoci sa dražba vykonáva na základe záložného práva, nevie o výkon ktorého z vyššie uvedených dvoch (prípadne o výkon oboch) sa jedná, e/ že zmluva o výkone dražby neobsahuje dôvod dražby, a to aj napriek tomu, že ide o podstatnú náležitosť takejto zmluvy, f/ že vo vyhlásení navrhovateľa dražby nie je údaj o pravosti, výške a splatnosti pohľadávky, pre ktorú sa navrhuje výkon záložného práva, g/ že znemožnenie prístupu k informácii o uspokojenie ktorej pohľadávky a v akej výške sa vedie dražba jej bráni v možnosti rozhodnúť sa napriek všetkému dlh splatiť, v čoho dôsledku by dražobník od dražby upustil, h/ že žalobkyňa si je vedomá existencie pohľadávky VÚB, a.s., ktorú aj chce zaplatiť, avšak je jej v tom bránené žalovaným v 1. rade, keď už samotnou záložnou zmluvou a následne zapísaním majetku do súpisu jej žalovaný v 1. rade bráni s majetkom nakladať, preto nemôže majetok speňažiť sama za reálnu trhovú cenu, a to aj s poukazom na výrazné podhodnotenie jej majetku v procese dražby.

5. V odôvodnení súd prvej inštancie poukázal na výpis z Obchodného vestníka 13/2017, deň vydania 19.1.2017, z ktorého vyplýva, že sa začína konkurzné konanie voči dlžníkovi Y. B. Š., takisto aj na:

- uznesenie Okresného súdu Košice - okolie z 27.4.2017 sp. zn. 14Pc/39/2016, právoplatného dňa 19.6.2017, ktorým súd schválil zmiar medzi stranami v znení, že nehnuteľnosti LV XXXX prikázal do výlučného vlastníctva žalobkyne, ktorá sa so žalovaným zaviazala spoločne a nerozdielne zaplatiť záväzkov zo zmluvy o poskytnutí fexihypotéky zo dňa XX.X.XXXX a žalobkyňa sa zaviazala zaplatiť žalovanému v prospech všeobecnej podstaty úpadcu titulom finančnej náhrady sumu 240.500,- eur do 3 mesiacov od právoplatnosti uznesenia,
- na obsah zmluvy o zriadení záložného práva na nehnuteľnosť z XX.X.XXXX,
- na obsah opakovanej výzvy navrhovateľa dražby na úhradu pohľadávky z 11.12.2017 (čl. 44) v zmysle § 79 ods. 1 ZoKR, podľa ktorej žalobkyňa bola opätovne zaslaná výzva na úhradu pohľadávky veriteľa Všeobecnej úverovej banky, a.s. (zabezpečený veriteľ), ako i že dňa X.X.XXXX bola do kancelárie správcu doručená prihláška zabezpečenej pohľadávky s por. č. 1 veriteľa Všeobecná úverová banka, a.s. v celkovej výške 192.225,98 eur a žalobkyňu správca vyzval v lehote 30 dní odo dňa doručenia výzvy na úhradu sumy rovnajúcej sa prihlásenej sume zabezpečenej pohľadávky vo výške 192.225,98 eur s tým, že predmetná pohľadávka vznikla na základe Zmluvy o poskytovaní euro fexihypotéky zo dňa XX.X.XXXX, na základe ktorej poskytol zabezpečený veriteľ úpadcovi úver vo výške 307.450,- eur,
- na obsah žaloby o určenie pohľadávky proti podstate popretej správcom z 9.11.2017 v spore vedenom na Okresnom súde Košice I pod sp. zn. 32Cbi/23/2017 (čl. 47), že žalobkyňa po schválení dohody nadobudla nehnuteľný majetok - aktíva v hodnote 630.000,- eur a pasíva v hodnote 440.500,- eur,
- na obsah súdneho spisu v spore vedenom na Okresnom súde Košice I pod sp. zn. 32Cbi/23/2017,
- na odkaz žalobkyne na znenie ustanovení § 16 ods. 3, § 7 ods. 2, § 12 ods. 1 a 2 zák. č. 527/2002 Z.z., § 8 zák. č. 8/2005 Z.z. o správcoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov, § 149 ods. 4, 5, 151md ods. 1 písm. a), 580, 581 zákona Občianskeho zákonníka, § 54, 67, 79 zák. č. 7/2005 Z.z., rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 2Cdo/168/2005, rozsudok Krajského súdu v Košiciach, sp.zn. 9Co/328/2016, rozsudok Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. 22Cdo 264/2001, na obsah odvolania žalobkyne (čl. 130), na vyjadrenie žalovaného v 1. rade k odvolaniu z 12.12.2018 (čl. 176),
- ako i na argument žalobkyne odôvodňujúcej nalievavosť navrhovanej bezodkladnej úpravy pomerov medzi sporovými stranami tvrdením, že vydražením nehnuteľnosti prejde na vydražiteľa vlastnícke právo, čím bude žalobkyňa nezákonne zbavená vlastníctva a dôjde k zásahu do práva na ochranu obydlia žalobkyne a jej syna, lebo sa nejedná o nevyhnutné a primerané opatrenie, ak sa uskutoční výkon záložného práva predajom nehnuteľnosti na dobrovoľnej dražbe, pretože sama má záujem dlh splatiť, čo jej však žalovaný v 1. rade systematicky znemožňuje.

6. Návrh žalobkyne na nariadenie neodkladného opatrenia súd právne posúdil podľa § 324 ods. 1, § 325 ods. 1 a 2 písm. d), § 329 ods. 1, 2 a 3, § 228 ods. 2 CSP, ako i poukazom na znenie § 53 ods. 6, § 151a, § 151b ods. 1 a 2, § 151e ods. 1 a 2, § 151j ods. 1, § 151mb ods. 1 Občianskeho zákonníka, § 3 ods. 1 a 9, § 7 ods. 1 a 2, § 12 ods. 1, § 17 ods. 2, 3, 5 písm. a), § 21 ods. 2 a 4 zák. č. 527/2002 Z.z. o dobrovoľných dražbách a o doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 323/1992 Zb. o notároch a notárskej činnosti (Notársky poriadok) v znení neskorších predpisov (ďalej iba zákona o dobrovoľných dražbách), § 44 ods. 1 a 4, § 83 ods. 1 písm. a) a b), § 92 ods. 1 písm. b), § 92 ods. 6, § 93 ods. 2, § 94, § 99 ods. 1 a 2, § 101 ods. 1, § 102 ods. 3 zák. č. 7/2005 Z.z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej iba „ZoKR“) a uzavrel, že je potrebné ho zamietnuť, lebo žalobkyňa neosvedčila v návrhu rozhodujúce skutočnosti pre nariadenie neodkladného opatrenia (porušenie ustanovení zákona o dobrovoľných dražbách, porušenie ust. ZoKR činnosťou správcu, dôvody, ako by sa úspech žalobkyne v spore 32Cbi/23/2017 dotkol jej práv v prípade dražby vykonávanej na zabezpečenie nespornej pohľadávky iného veriteľa, dôvody, prečo by nemal veriteľ VÚB, a.s. uspokojiť sa predajom zálohu na dobrovoľnej dražbe, dôvody, prečo sa má zdržať výkonu záložného práva aj žalovaný v 2. rade), pričom súd nezistil žiadne zo žalobkyňou tvrdených porušení zákona, a to tak žalovaným v 1. rade a ani v žalovaným v 2. rade, pričom aj prípadný úspech v konaní vedenom pod sp. zn. 32Cbi/23/2017 nemôže ohroziť právo žalobkyne, preto výkonom dražby nehrozí žalobkyňi bezprostredne ujma a ani exekúcia nemôže byť neúspešná, keďže v tomto prípade exekúcia z dôvodu prebiehajúceho konkurzného konania neprichádza do úvahy, navyiac žalovaný v 2. rade nie je stranou sporu sp. zn. 32Cbi/23/2017, uvedené konanie sa ho netýka a podľa informácie z verejného registra, ako aj správcu, výkon záložného práva dražbou sa vedie iba z dôvodu uspokojenia pohľadávky VÚB, a.s..

7. Konštatoval, že vznik záložného práva k predmetnej nehnuteľnosti nie je sporný, keďže záložné právo vzniklo zápisom do Katastra nehnuteľností, a to dňom XX.X.XXXX A.-XXXX/XXXX, v.z. XXXX/XXXX ako to vyplýva z výpisu z LV č. XXXX, kde je evidované v časti C ľarchy v prospech Všeobecnej úverovej banky, pričom v časti ľarchy je evidovaná aj zmluva o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam zo dňa XX.X.XXXX A.-XXXX H. Q. XX.X.XXXX A..H.. XXXX/XX v prospech Y.. B. Š., obe majú poradové číslo 1 a na uvedenom liste vlastníctva je vyznačená plomba, že uvedené nehnuteľnosti sú zapísané v súpise oddelenej podstaty v konkurznom konaní úpadcu v.z. XXXX/XXXX a oznámenie o dobrovoľnej dražbe a opakovanej dobrovoľnej dražbe. Dodal, že žalobkyňa nepopiera existenciu zmluvy s bankou a prihlásenie pohľadávky Všeobecnej úverovej banky, a.s. do konkurzu, nie je sporná skutočnosť, že na Okresnom súde Košice I, sp.zn. 31K/72/2016 prebieha konkurz na majetok úpadcu Y.. B. Š., kde je ako veriteľ prihlásený VÚB, a.s., a to ako zabezpečený veriteľ, pričom predmet dražby tvorí oddelenú podstatu úpadcu a nesporným je i to, že sa medzi žalobkyňou a žalovaným vedie spor o určenie pohľadávky sp.zn. 32Cbi/23/2017.

8. Vychádzajúc z úsudku, že žalovaný v 2. rade ako dražobník je osobou, ktorá organizuje dražbu, spĺňajúcou podmienky uvedené v zákone, nevykonáva záložné právo (ktoré nemá), poukazom na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky 2Obo/4/2018, uznesenie Krajského súdu v Žiline, sp. zn. 13Cob/364/2014, uznesenie Krajského súdu v Trnave sp. zn. 11Co/76/2016 a R 63/2003 súd uzavrel, že mu nemôže nariadiť povinnosť zdržať sa výkonu tohto práva, lebo takúto povinnosť možno uložiť iba žalovanému v 1. rade, nakoľko „usmerňovať činnosť správcu podstaty môže súd len v rámci konkrétneho konania. Predbežným opatrením vydaným v inom konaní preto nemožno správcovi zakázať, aby nakladal s vecami zapísanými do súpisu podstaty.“

9. Zo zistenia, že predmetom doposiaľ nerozhodnutého sporu medzi žalobkyňou a žalovaným v 1. rade ako správcom, vedenom na Okresnom súde Košice I pod sp. zn. 32Cbi/23/2017, je určenie pohľadávky, ktorá nebola správcom uznaná, a toto konanie sa týka iba pohľadávky vyplývajúcej z vyporiadania BSM, prvoinštančný súd vyvodil, že toto konanie nemá vplyv na výkon záložného práva bankou, a to aj v prípade úspechu žalobkyne v spore, lebo dražba sa preukázateľne vykonáva na zabezpečenie pohľadávky banky, ktorú ako opakovane uvádza aj žalobkyňa, ona sama nespochybňuje a má vôľu aj zaplatiť, i keď k zaplateniu pohľadávky banky však nedošlo. Doplnil, že prípadný úspech žalobkyne v spore znamená iba možnosť žalobkyne spolu s ostatnými nezabezpečenými veriteľmi v konkurze pomerne sa domáhať uspokojenia (žalobkyňa 240.400,- eur započítala a rozdiel v sume 35.202,29 eur si uplatnila v konkurze ako pohľadávku proti podstate), pokiaľ teda majetok prevýši záväzky, a teda výsledok sporu sp. zn. 32Cbi/23/2017 nevyplýva na dražbu konanú za účelom uspokojenia pohľadávky VÚB, a.s., nakoľko vychádzajúc z registra úpadcov sa výkon záložného práva dražbou neuskutočňuje pre pohľadávku vyplývajúcu z BSM, výkon záložného práva je iba pre pohľadávku prihláseného zabezpečeného veriteľa VÚB, a.s., keďže podľa registra úpadcov, ako jediný veriteľ oddelenej podstaty (t.j. ide o jediného zabezpečeného veriteľa, ktorý si do konkurzu prihlásil pohľadávku vzniknutú na základe záložnej zmluvy) je vedený iba veriteľ VÚB, a.s., pričom súpisová hodnota nehnuteľnosti zapísaných ako oddelená podstata jediného veriteľa VÚB, a.s. je 681.850,- eur, čo žalobkyni oznámil aj správca (čl. 44), a teda ak zabezpečená pohľadávka úpadcu voči žalobkyni vo výške 240.500,- eur nebola v konkurze prihlásená, ako to vyplýva zo zoznamu pohľadávok a zoznamu veriteľov a majetku, ktorý je zverejnený v registri úpadcov, preto nemôže k nej správca navrhovať vykonanie záložného práva dražbou, pokiaľ túto pohľadávku neeviduje. Z uvedeného jediná zabezpečená pohľadávka, pre ktorú správca môže navrhovať vykonanie dražby je prihlásená pohľadávka veriteľa VÚB, a.s., ktorá je ako jediná zabezpečená majetkom zapísaným na LV č. XXXX, tvoriacim oddelenú podstatu pre tohto veriteľa. Súd odkázal na odpoveď žalovaného v 1. rade zo dňa 16.1.2019 z ktorej vyplýva, že v rámci dobrovoľnej (opakovanej) dražby prostredníctvom dražobníka sa uspokojuje pohľadávka veriteľa Všeobecná úverová banka, a.s. na základe Zmluvy o poskytnutí euro fexihypotéky zo dňa XX.X.XXXX, zabezpečenej záložným právom vzniknutým na základe rozhodnutia o povolení vkladu práva V-XXXX/XXXX H. Q. XX.X.XXXX A..H.. XXXX/XXXX, uvedená zabezpečená pohľadávka je v konkurze riadne prihlásená a zistená, teda je nesporná a nie je predmetom incidenčného konania o neexistenciu pohľadávky ani zabezpečenia v podobe zmluvného záložného práva.

10. Na argumentáciu žalobkyne, že žiada zdržať sa výkonu záložného práva dražbou, lebo záložné právo vzniklo na základe spotrebiteľských zmlúv súd prvej inštancie uviedol, že v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia žalobkyňa žiada zdržať sa dražby úplne z iných dôvodov a síce k spotrebiteľskému charakteru zmlúv uvádza, že „obe vyššie uvedené záložné práva, o výkon ktorých

môže byť žalovanými vykonávaná dražba vznikli ako spotrebiteľské zmluvy, keďže ich obe uzatvárala ako fyzická osoba nepodnikateľ so subjektom, ktorý konal na v rámci svojej podnikateľskej činnosti. Vzhľadom na uvedené, ako aj s ohľadom na výklad spotrebiteľskej zmluvy je daná osobitná príslušnosť všeobecného Okresného súdu Košice I.“ a v predposlednom odseku odvolania (strana 21 odvolania) žalobkyňa zotrváva na závere, že správca pri uzatvorení zmluvy konal v rámci svojej podnikateľskej činnosti, a že podmienka v čl. V ods. 1 zmluvy, ktorou bolo žalobkyni zakázané nakladať s predmetom zálohu až do okamihu uspokojenia zabezpečenej pohľadávky bez písomného súhlasu žalovaného v 1. rade, je neprijateľná, žalobkyňa ako dôvod nariadenia neodkladného opatrenia uvádza hlavne porušenie ustanovení zákona o dobrovoľných dražbách, ZoKR a skutočnosť, že sa vedie konanie 32Cbi/23/2017, ktoré má vplyv na výkon záložného práva dražbou, ako aj skutočnosť, že nevie o výkon ktorého záložného práva sa jedná. Dodal, že samotná zmluva o zriadení záložného práva na nehnuteľnosť z XX.X.XXXX, uzatvorená medzi záložným veriteľom ako úpadcom, v mene ktorého koná správca, a žalobkyňou ako záložcom, nie je spotrebiteľskou zmluvou, nejde o vzťah dodávateľa a spotrebiteľa, lebo správca konal v mene úpadcu a na jeho účet a nekonal ako podnikateľ pri výkone podnikateľskej činnosti a spotrebiteľskou zmluvou nemôže byť ani zmluva o poskytnutí fexihypotéky zo dňa XX.X.XXXX, uzatvorená s Všeobecnou úverovou bankou ako jednou zmluvnou stranou, keďže podľa § 1 ods. 2 písm. e) zákona 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov, v znení účinnom k XX.X.XXXX, tento zákon sa nevzťahuje na zmluvy o poskytnutí úveru do hodnoty v Sk zodpovedajúcej 200,- eur a nad hodnotu v Sk, zodpovedajúcu 20.000,- eur, navyše žalobkyňa neuvádza, prečo je táto zmluva spotrebiteľská, aké neprijateľné podmienky táto zmluva obsahuje, v tomto smere si žalobkyňa nespĺnila dôkaznú povinnosť. Poukazom na tvrdenie žalobkyne v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, že si je vedomá existencie pohľadávky banky, avšak postupom žalovaného v 1. rade je jej systematicky znemožňované urobiť tak a poukazom na tvrdenie žalobkyne v odvolaní, že neprijateľnou je podmienka v čl. V ods. 1 zmluvy, ktorou sa žalobkyňa zaviazala nenakladať bez písomného súhlasu žalovaného v 1. rade s predmetom zálohu až do okamihu uspokojenia zabezpečenej pohľadávky, súd prvej inštancie odkázal na čl. II tejto zmluvy, že nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXXX manželia nadobudli do bezpodielového spoluvlastníctva a skutočnosť, že na majetok úpadcu bol vyhlásený konkurz v čase, keď konanie o vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov už bolo začaté a do vyhlásenia konkurzu sa právoplatne neskončilo, do konania namiesto úpadcu dňom vyhlásenia konkurzu vstúpil správca, lebo vzhľadom k § 10 ods. 3 ZoKR, uzatvorenie zmluvy o zriadení záložného práva na nehnuteľnosť, či vyporiadanie BSM, nie je možné považovať za bežný úkon úpadcu. Z uvedeného súd prvej inštancie vyvodil, že uvedená podmienka nemôže byť neprijateľná, keďže podľa § 44 ZoKR oprávnenie nakladať s majetkom podliehajúcim konkurzu a oprávnenie konať za úpadcu vo veciach týkajúcich sa tohto majetku, vyhlásením konkurzu prechádza na správcu, ktorý koná v mene a na účet úpadcu a v danom prípade išlo o majetok úpadcu v bezpodielovom vlastníctve, čiže po vyhlásení konkurzu oprávnenie nakladať prešlo na správcu, správca vstúpil do konania o vyporiadanie BSM namiesto úpadcu dňom vyhlásenia konkurzu. Doplnil, že v prípadoch vymáhania pohľadávok zo spotrebiteľských zmlúv relevantná súdna prax (rozsudok zn. C-43/2013 B. I. proti SMART Capital, a.s., zo dňa 10.09.2014, uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. PL.ÚS 23/2014 zo dňa 24.09.2014) dospela k záveru, že samotná právna úprava dobrovoľných dražieb, resp. možnosť vymoženía plnení zo spotrebiteľských zmlúv touto formou, nie je v rozpore s Ústavou Slovenskej republiky, respektíve s ochranou spotrebiteľa vyplývajúcou z práva únie.

11. Konštatujúc, že žiadna platná právna úprava neobmedzuje možnosť zriadiť záložné právo na zabezpečenie pohľadávky veriteľa aj nehnuteľnosťou, ktorá slúži účastníkovi takejto zmluvy na bývanie, ako bez právneho významu pre nariadenie neodkladného opatrenia vyhodnotil fakt, že žalobkyňa v uvedenej nehnuteľnosti býva spolu so svojimi rodinnými príslušníkmi, ak táto skutočnosť jej bola zrejma už pri uzatváraní samotnej zmluvy, ktorou zabezpečovala plnenie svojho zmluvného záväzku a realizáciou dražby nehnuteľnosti sa navyše nerieši otázka bývania žalobkyne v nej. Doplnil, že za postup v rozpore s právnou úpravou nemožno považovať skutočnosť, že žalobkyňa ako vlastníčka draženej nehnuteľnosti nesúhlasí s výškou ceny, na ktorú bola táto ocenená znaleckým posudkom, lebo z ustanovenia § 12 ods. 1 zákona č. 527/2002 Z.z. pre dražobníka vyplýva iba povinnosť zaistiť ohodnotenie predmetu dražby podľa všeobecnej hodnoty v mieste a v čase konania dražby, a to v danom prípade na základe znaleckého posudku, a ak si dražobník uvedenú povinnosť splní a zabezpečí ocenenie nehnuteľnosti znaleckým posudkom, nenesie zodpovednosť za výšku ceny určenej znalcom pri ohodnocovaní, pričom samotné určenie ceny draženej nehnuteľnosti nemá za následok neplatnosť dražby.

12. O trovách konania rozhodol prvoinštančný súd podľa § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP a skutočnosťou, že žalovaným ako úspešným stranám sporu v konaní žiadne trovy konania nevznikli, preto žalovaným nárok na náhradu trov konania nepriznal.

13. Proti tomuto uzneseniu podala odvolanie žalobkyňa z odvolacích dôvodov podľa § 365 ods. 1 prím. b), f), g), h) CSP. Navrhla zmeniť uznesenie a jej návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia v celom rozsahu vyhovieť. Podľa názoru žalobkyne sa súd prvej inštancie ani vo svojom druhom rozhodnutí o jej návrhu nedokázal riadne vysporiadať s podstatou dôvodov podania návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia a vo vzťahu k novému rozhodnutiu nepostupoval ani v zmysle pokynov odvolacieho súdu, v dôsledku čoho je podľa žalobkyne jeho rozhodnutie nesprávne a nezákonné, ak jej návrh zamietol. Odkázala pritom na dôvody a argumentáciu v predchádzajúcom odvolaní, na ktorej zotrvala, z nej najmä na tvrdenie, že žalovaný v 1. rade nie je oprávnený subjektom oprávneným speňažovať majetok žalobkyne, nie je oprávnený navrhnúť vykonanie dražby ohľadom pohľadávky VÚB, a.s. z dôvodov, ako ich podrobne uviedla v návrhu a aj v predchádzajúcom odvolaní. Žalobkyňa tiež zotrvala na svojej argumentácii ohľadom jej tvrdenia, že dražba je vykonávaná na základe neplatnej zmluvy, ktorej neplatnosť je daná z dôvodu absencie podstatných náležitostí, ktoré sú takej povahy, že fakticky znemožňujú výkon všetkých najdôležitejších práv žalobkyne v postavení záložcu. Súdu prvej inštancie vytkla, že ani z druhého rozhodnutia súdu nie je zrejmé, akým spôsobom by mohla žalobkyňa realizovať svoje právo vlastníka zálohu zabrániť dražbe uhradením pohľadávky podľa § 19 ods. 1 písm. k) zákona, ak prílohou zmluvy nie je (podľa súdu ani nemusí byť) vyhlásenie o výške pohľadávky, ktorá podľa vyjadrenia samého žalovaného 2 nie je údajne známa ani jemu, čo žalovaný 2 písomne potvrdil vo svojej odpovedi na žiadosť žalobkyne doručенú mu podľa § 19 ods. 7 zákona. Neudržateľnosť celej situácie je podľa žalobkyne daná aj tým, že ak žalovaný 2 nemá informáciu o výške pohľadávky, pre ktorú v prospech žalovaného 1 realizuje výkon záložného práva, evidentne nepočíta s tým, že by mal v prípade speňaženia splniť voči žalobkyňi svoju povinnosť, ktorá mu vyplýva z § 32 ods. 1 a celý výťažok nesporne plánuje vydať žalovanému 1, ktorý z neho uspokojí pohľadávku VÚB a.s., celý zvyšok jednoducho vyhlási za speňaženie pohľadávky úpadcu (240.500,- eur) a žalobkyňa tak v prípade speňaženia jej majetku nedostane nič, hoci by aj neskôr mohla byť úspešná v konaní sp. zn. 32Cbi/23/2017, ktoré nesporne má vplyv na jej práva, keď v prípade úspechu bude potvrdený zánik pohľadávky 240.500,- eur, ktorú voči nej uplatňuje žalovaný 1, za účelom jej speňaženia si ponechá rozdiel výťažku a žalobkyňa nielen že príde o celý svoj majetok, ale zároveň bude musieť ďalej čeliť už žalovaným 1 začatej exekúcii o min. cca 80 tis. eur, keďže len súčet oboch zabezpečených pohľadávok je 433 tis. eur. Tvrdenie súdu, že tomu tak nie je, je podľa žalobkyne omyl, čo podrobne zdôvodnila v predchádzajúcom odvolaní. Namietla takisto, že z odôvodnenia rozhodnutia súdu prvej inštancie nevyplýva, akým spôsobom zohľadňuje konštrukcia, podľa ktorej navrhovateľom dražby je „iná osoba“, aj práva žalobkyne, najmä jej právo na vyplatenie pohľadávky, o ktorú sa vedie dražba, čím by mohla proces dražby zastaviť, ako aj právo žalobkyne na vyplatenie zostatku výťažku, ak súd v odôvodnení uvádza, že dražba nemá nič spoločné s pohľadávkou 240.500,- eur. Argumentáciu súdu prvej inštancie označila za povrchnú a nezohľadňujúcu celý kontext reálnych dopadov vzniknutej situácie na práva žalobkyne, ak pri svojom rozhodovaní vychádzal zo zistenia od žalovaného 1 a z registra úpadcov, že záložné právo môže byť vykonávané len z dôvodu pohľadávky VÚB a.s., nakoľko len tento jediný veriteľ si prihlásil do konkurzu zabezpečenú pohľadávku, a preto sa dražba nemôže týkať pohľadávky 240.500,- eur zabezpečenej záložným právom druhým v poradí. Podľa žalobkyne, ak by súd prvej inštancie svoje dokazovanie registrom úpadcov vykonal dôsledne, musel by zistiť, že podmienky, aké stanovil žalovaný 1 vo vzťahu k speňažovaniu tejto súpisovej zložky majetku jednoznačne vedú k tomu, aby ju nadobudol vopred vybraný záujemca. Upozornila, že minimálna suma, ktorú bol povinný záujemca zložiť je 500,- eur, pričom záujemca nevie, že sa jedná o pohľadávku zabezpečenú záložným právom k nehnuteľnostiam v súpisovej hodnote 681 tis. eur a prípadný záujemca nemôže vo vzťahu k tomuto majetku uvažovať inak, ako že sa jedná o nevyhnutelnú pohľadávku, pretože ak by bola vymožiteľná, správca by ju predsa speňažil sám, čím by do konkurznej podstaty získal takmer štvrt' milióna eur. Podčiarkla, že stále nemožno vylúčiť ani to, že pohľadávka voči žalobkyňi naozaj vôbec neexistuje a zanikla započítaním a napriek tomu sa žalovaný 1 rozhodol pohľadávku speňažovať ponukovým konaním prostredníctvom OV. Podľa názoru žalobkyne sa súd prvej inštancie sa stále nevyjadril k jej námietke znaleckého posudku č. 55/2018, na základe ktorého bol vyhotovený znalecký posudok k dražbe a „dookola len argumentuje tým, že v danej veci bolo potrebné vyhotoviť aktuálny znalecký posudok“, ani s jej tvrdením, že jeho cieľom bolo „navodiť situáciu nesprístupnenia nehnuteľnosti a potom ho použiť ako podklad znalcomi, aby ho ten skopíroval, čím sa už v štádiu prvého kola dražby

dosiahlo zníženie ceny majetku žalobkyne o takmer 25%“, tvrdiac pritom, že odkaz súdu na označené súdne rozhodnutia nie je správny a pri rozhodovaní v danej veci ich aplikovať nemožno. Žalobkyňa zdôraznila, že odmietala pohľadávku v stanovenej lehote uhradiť z dôvodu, že záložné právo na majetku neexistuje. Podľa názoru žalobkyne vo vzťahu k nehnuteľnému majetku, ktorý je predmetom dražby, „mohol súd prvej inštancie z registra úpadcov zistiť, že dňa X.XX.XXXX zverejnil žalovaný 1 v OV č. 234/2017 oznam „Pripísanie poznámky o spornom zápise“ a potom by nemohol opomenúť skutočnosť, že pri spornom zápise správca v súpise poznamená dôvody sporného zápisu a uvedie osobu, v ktorej prospech pochybnosti sporného zápisu svedčia. V tejto súvislosti žalobkyňa uviedla, že žalovaný 1 pri zverejnení poznámky neuviedol dôvody spornosti, ktoré žalobkyňa podaním zo dňa 16.11.2017 žiadala zapísať, ale ani nevyzval žalobkyňu na preukázanie dôvodov vylúčenia jej majetku zo súpisu, sám tento majetok nevylúčil a ani nepodal súdu návrh, aby súd vyzval žalobkyňu na podanie vylučovacej žaloby, ale bez všetkého vymazal poznámku zapísanú k súpisovým zložkám nehnuteľného majetku vo vlastníctve žalobkyne a začal pripravovať jeho speňažovanie dražbou, čo žalobkyňa zistila náhodou z Obchodného vestníka až v júni 2018. Poukazom na obsah vyjadrenia žalovaného v 1. rade k odvolaniu, ktoré bolo súdu doručené elektronicky dňa 17.12.2018, obsah odôvodnenia v bode 55 uznesenia o oznámení žalovaného v 1. rade zo dňa 16.1.2019, žalobkyňa namietla, že žiadne z týchto podaní žalovaného v 1. rade nebolo žalobkyni nikdy doručené, čím súd vážne zasiahol do rovnosti strán sporu a odňal jej právo konať pred súdom a zásadným spôsobom tak porušil jej právo na spravodlivý súdny proces. Tvrdila, že „aj z tohto postupu súdu prvej inštancie možno mať dôvodné pochybnosti o objektivite a nestrannosti konajúceho súdu, voči postupu ktorému sa žalobkyňa dôrazne ohradzuje a odmieta, aby za daného stavu, podčiarknutému práve takýmto postupom súdu prvej inštancie, mohol byť legitímny jeho záver o tom, že neosvedčila potrebu dočasnej úpravy vzťahov, keď nastolený stav jednoznačne porušuje hmotné práva žalobkyne a jednoznačne smeruje k nezákonnému jej zbaveniu majetku“. Na argument žalovaného v 1. rade, že nemožno uložiť žalovanému v 2. rade povinnosť zdržať sa výkonu záložného práva, žalobkyňa zdôraznila, že v danom prípade sleduje ochranu pred nezákonným zbavením majetku výkonom dražby na základe záložného práva, ktoré síce žalovaný v 2. rade nerealizuje pre seba, ale v prospech žalovaného v 1. rade, a preto je na mieste, aby súd poskytol ochranu žalobkyni aj proti konaniu žalovaného v 2. rade, lebo smeruje k realizácii výkonu záložného práva na základe návrhu žalovaného v 1. rade. Napokon žalobkyňa podčiarkla, že nariadením neodkladného opatrenia vo vzťahu k záložnému právu v prospech VÚB, a.s. nemôže nastať nezvratný stav, keďže žalovaný v 1. rade má možnosť cez inštitút vylučovacej žaloby nadobudnúť legitimitu speňažovania tohto majetku; ibaže by príslušný súd rozhodol, že žalovaný porušil zákon a majetok žalobkyne zapísal do súpisu nezákonne, avšak „až do právoplatnosti takéhoto rozhodnutia je v záujme vyváženej a najmä spravodlivej ochrany práv zúčastnených subjektov potrebné neodkladné opatrenie nariadiť“.

14. Odvolací súd súlade s § 329 ods. 1, veta druhá CSP žalovaným doručil odvolanie žalobkyne a umožnil sa žalovaným k odvolaniu a k návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia vyjadriť sa. Žalovaní v 1. a 2. rade nevyužili svoje právo vyjadriť sa k odvolaniu žalobkyne.

15. Následne odvolací súd (§ 34 CSP) prejednal včas podané odvolanie žalobkyne bez nariadenia odvolacieho pojednávania v zmysle § 385 ods. 1 CSP a contrario, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, v rozsahu danom § 380 ods. 1, 2 CSP a dospel k záveru, že odvolanie žalobkyne nie je dôvodné.

16. Z obsahu spisu a odôvodnenia napadnutého uznesenia odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie správne aplikoval ustanovenia § 324 až § 326 CSP, upravujúce procesné podmienky a predpoklady nariadenia neodkladného opatrenia v civilnom sporovom konaní. Správne v celkovom kontexte požadovanej procesnej ochrany pred rozhodnutím o návrhu žalobkyne na nariadenie neodkladného opatrenia predovšetkým v súlade s právnym názorom odvolacieho súdu vysloveným v zrušujúcom uznesení posúdil, či žalobkyňa osvedčila dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému žiadala poskytnúť ochranu navrhovaným neodkladným opatrením, či žalobkyňou tvrdené a osvedčené skutočnosti odôvodňujú potrebu ňou navrhovanej neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu z ohrozenia exekúcie, či uložením požadovanej povinnosti alebo obmedzenia objektívne možno dosiahnuť ochranu, ktorej sa žalobkyňa domáha (princíp efektívnosti), ako aj či žalobkyňou navrhované neodkladné opatrenie má vzťah k predmetu sporu vo veci samej, keďže žalobkyňa navrhované neodkladné opatrenie žiadala nariadiť do právoplatnosti rozhodnutia súdu v konaní vedenom na Okresnom súde Košice I pod sp. zn. 32Cbi/23/2017, a správne rozhodol, ak návrh žalobkyne na nariadenie predbežného opatrenia zamietol.

17. Za vecne správne a výstižné považuje odvolací súd aj dôvody prvoinštančného rozhodnutia, a tak sa v súlade s ust. § 387 ods. 2 CSP obmedzuje na konštatovanie správnosti týchto dôvodov a s poukazom na obsah odvolacích námietok žalobkyne uvádza, že žalobkyňa vo svojom odvolaní neuviedla žiadne také skutočnosti ani námietky, ktoré by spochybnili vecnú správnosť napadnutého uznesenia a odôvodnili iné rozhodnutie o návrhu na nariadenie predbežného opatrenia. Preto len na zdôraznenie správnosti napadnutého uznesenia odvolací súd uvádza nasledovné:

18. Súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení (§ 324 ods. 1 CSP) len vtedy, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená (§ 325 ods. 1 CSP). Neodkladným opatrením možno strane uložiť najmä, aby nenakladala s určitými vecami, alebo právami (§ 325 ods. 2 písm. c/ CSP) alebo aby niečo vykonala a niečoho sa zdržala alebo niečo znášala (§ 325 ods. 2 písm. d/ CSP).

19. V návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia sa popri náležitostiach žaloby podľa § 132 uvedie opísanie rozhodujúcich skutočností odôvodňujúcich potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu, že exekúcia bude ohrozená, opísanie skutočností hodnoverne osvedčujúcich dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana a musí byť z neho zrejmé, akého neodkladného opatrenia sa navrhovateľ domáha. K návrhu musí navrhovateľ pripojiť listiny, na ktoré sa odvoláva (§ 326 ods. 1 a 2 CSP).

20. Pre neodkladné opatrenie je rozhodujúci stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie (§ 329 ods. 2 CSP).

21. Z citovaných zákonných ustanovení plynie, že súd môže súd nariadiť neodkladné opatrenie iba v prípade, ak sú splnené základné podmienky podľa § 325 ods. 1 CSP. Tieto základné podmienky sú formulované ako potreba bezodkladne upraviť pomery alebo obava, že exekúcia bude ohrozená. Súd o návrhu rozhoduje v krátkej lehote podľa § 328 ods. 2 CSP, spravidla bez nariadenia pojednávania, bez výsluchu a bez vyjadrenia protistrany, preto z procesného hľadiska je zásadným determinantom obsah samotného návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorého náležitosti vymedzuje § 326 CSP, v zmysle ktorého v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia musí jeho navrhovateľ opísať rozhodujúce skutočnosti odôvodňujúce potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu, že exekúcia bude ohrozená. Potreba úpravy musí byť bezodkladná, čo zahŕňa aj prvok naliehavosti a nevyhnutnosti. Pomery, ktoré majú byť neodkladným opatrením upravené, musia mať vždy povahu právnych vzťahov. Platí pritom, že neodkladné opatrenie nemôže poskytovať ochranu voči postupu, ktorý je v súlade so zákonom. V návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia musí preto jeho navrhovateľ opísať i skutočnosti hodnoverne osvedčujúce dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana.

22. Aj v danom prípade tak bola žalobkyňa povinná vyššie uvedené relevantné skutočnosti tvrdiť a svoje skutkové tvrdenia i náležitým spôsobom osvedčiť. Požiadavka odôvodnenosti bezprostredne súvisí s vecnou argumentáciou a netýka sa dokazovania v konaní o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, ktoré ma povahu osvedčovania. Osvedčenie (na rozdiel od dokázania) znamená, že súd pomocou ponúknutých dôkazných prostriedkov zisťuje najvýznamnejšie skutočnosti, pričom postačuje, že osvedčená skutočnosť sa vzhľadom na všetky okolnosti javí ako nanajvyš pravdepodobná (por. m.m. uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Cdo 171/2010). Keďže súd rozhoduje pomerne v krátkej lehote podľa § 328 ods. 2 CSP a spravidla bez nariadenia pojednávania, bez výsluchu a bez vyjadrenia protistrany, z procesného hľadiska je zásadným determinantom obsah samotného návrhu a pripojené listiny. V korelácii s uvedeným žalobkyňa preto neopodstatnene súdu prvej inštancie vytkla, že súd nevykonal dôsledne dokazovanie, a námietke žalobkyne, že „ak by súd prvej inštancie svoje dokazovanie registrom úpadcov vykonal dôsledne, musel by zistiť, že podmienky, aké stanovil žalovaný v 1. rade vo vzťahu k speňažovaniu tejto súpisovej zložky majetku, jednoznačne vedú k tomu, aby ju nadobudol vopred vybraný záujemca“, ako i že ak „dňa 8.12.2017 zverejnil žalovaný 1 v OV č. 234/2017 oznam «Pripísanie poznámky o spornom zápise», potom by nemohol opomenúť skutočnosť, že pri spornom zápise správca v súpise poznamená dôvody sporného zápisu a uvedie osobu, v ktorej prospech pochybnosti sporného zápisu svedčia.“, a napokon ani námietke, že súd odňal žalobkyni právo konať pred súdom tým, že súd nedoručil žalobkyni vyjadrenie žalovaného v 1. rade k odvolaniu a o oznámenie žalovaného v 1. rade zo dňa 16.1.2019, nemožno priznať relevanciu vo vzťahu k rozhodovaniu súdu o návrhu žalobkyne na nariadenie ňou navrhovaného neodkladného opatrenia.

23. Odvolací súd vyhodnotil ako neopodstatnenú i námietku žalobkyne založenú na tvrdení nedostatočného odôvodnenia rozhodnutia, ktorej dôvodnosť by z podstaty veci bránila prieskumu napadnutého uznesenia z hľadiska ostatných relevantných odvolacích námietok žalobkyne, a to pokiaľ v tomto smere žalobkyňa jedine argumentovala, že z napadnutého uznesenia jej nie je zrejmé, akým spôsobom by mohla žalobkyňa realizovať svoje právo vlastníka zálohu zabrániť dražbe uhradením pohľadávky podľa § 19 ods. 1 písm. k) zákona, ak prílohou zmluvy nie je vyhlásenie o výške pohľadávky, ktorá podľa vyjadrenia samého žalovaného 2 nie je údajne známa ani jemu, že z uznesenia nevyplýva, „akým spôsobom sa zohľadňuje konštrukcia, podľa ktorej navrhovateľom dražby je «iná osoba», aj práva žalobkyne, najmä jej právo na vyplatenie pohľadávky, o ktorú sa vedie dražba, čím by mohla proces dražby zastaviť, ako aj právo žalobkyne na vyplatenie zostatku výťažku, ak súd v odôvodnení uvádza, že dražba nemá nič spoločné s pohľadávkou 240.500,- eur“ a pokiaľ argumentáciu súdu prvej inštancie žalobkyňa označila za „povrchnú a nezohľadňujúcu celý kontext reálnych dopadov vzniknutej situácie na práva žalobkyne, ak pri svojom rozhodovaní súd vychádzal zo zistenia od žalovaného 1 a z registra úpadcov, že záložné právo môže byť vykonávané len z dôvodu pohľadávky VÚB a.s., nakoľko len tento jediný veriteľ si prihlásil do konkurzu zabezpečenú pohľadávkou, a preto sa dražba nemôže týkať pohľadávky 240.500,- eur, zabezpečenej záložným právom druhým v poradí“.

24. Odvolací súd dospel k záveru, že z odôvodnenia preskúmaného rozhodnutia súdu prvej inštancie vyplýva dostatočne zreteľne a jasne vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na strane jednej a právnymi závermi súdu na strane druhej, v hodnotení skutkových zistení súdom neabsentuje žiadna relevantná skutočnosť alebo okolnosť, naopak, súd prvej inštancie tieto náležitým spôsobom v celom súhrne posúdil a aj náležite vyhodnotil a vysporiadal sa municiózne s každou jednotlivou relevantnou argumentáciou žalobkyne, pričom vo svojej argumentácii obsiahnutej v odôvodnení napadnutého rozhodnutia je súd koherentný, jeho rozhodnutie je konzistentné, a jeho argumenty podporujú záver o zamietnutí návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia pre nesplnenie zákonných podmienok pre jeho nariadenie, čo aj súd správne judikoval vo výrokovej časti rozhodnutia.

25. Ako vyplýva aj z judikatúry ústavného súdu, iba skutočnosť, že žalobkyňa sa s právnym názorom súdu nestotožňuje, nemôže viesť k záveru o zjavnej neodôvodnenosti alebo arbitrárnosti súdneho rozhodnutia súdu (por. napr. rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 188/06). Právo na spravodlivý súdny proces totiž neznamená právo na to, aby bola sporová strana pred všeobecným súdom úspešná, teda aby bolo rozhodnuté v súlade s jej požiadavkami a právnymi názormi (por. napr. rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 50/04). Do obsahu základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivý súdny proces podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd nepatrí ani právo sporovej strany, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov (por. napr. rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. IV. ÚS 252/04), nepatrí tam ani právo strany sporu vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ním navrhnutých dôkazov súdom, prípadne sa dožadovať ním navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov (por. napr. rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 97/97), resp. toho, aby súdy preberali alebo sa riadili výkladom všeobecne záväzných predpisov, ktorý predkladá strana sporu (por. napr. rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II. ÚS 3/97, II. ÚS 251/03).

26. V posudzovanej veci súd prvej inštancie pri rozhodovaní o návrhu žalobkyne na nariadenie neodkladného opatrenia vzal správne na zreteľ, že neodkladným opatrením môže uložiť povinnosť strane sporu (za istej výnimočnej situácie tretej osobe,) len v rámci zákonných a aj ústavných limitov. Aj neodkladné opatrenie musí totiž rešpektovať požiadavky vyplývajúce z ústavného práva na súdnu ochranu, ktorá musí byť poskytnutá v rámci ústavných a zákonných pravidiel tak tomu, kto o nariadenie neodkladného opatrenia žiada, tak aj tomu, voči komu neodkladné opatrenie smeruje, lebo obsahom neodkladného opatrenia sa nesmie neprimerane zasiahnuť do základných práv a slobôd garantovaných Ústavou Slovenskej republiky a Listinou základných práv a slobôd (ústavný zákon č. 23/1991 Zb.), ako aj Dohovorom o ochrane ľudských práv a slobôd. Nedá sa preto prisvedčiť odvolacím námietkam žalobkyne v jej odvolaní, že napadnuté uznesenie je nezákonné, ak súd návrh na nariadenie neodkladného opatrenia žalobkyne zamietol, nakoľko preskúmané rozhodnutie nemožno považovať ani za svojvoľné, ani zjavne neodôvodnené, resp. ústavne nekonformné, pretože súd sa pri výklade a aplikácii zákonných predpisov neodchýlil od znenia príslušných ustanovení a nepoprel ich účel a význam.

27. Podľa úsudku odvolacieho súdu, že súd prvej inštancie vo svojom konečnom rozhodnutí správne vychádzal z obsahu návrhu žalobkyne na nariadenie neodkladného opatrenia a žalobkyňou označených a pripojených dôkazov. Z dôvodov prvoinštančného uznesenia jasne vyplýva, že súd zamietol návrh na nariadenie neodkladného opatrenia z dôvodu, že zákonné podmienky pre jeho nariadenie neboli splnené. Správnosť tohto záveru súdu prvej inštancie sa žalobkyňi v jej odvolaní nepodarilo spochybniť. Odvolací súd je v zhode so súdom prvej inštancie v tom, že v okolnostiach posudzovaného sporu, tak ako vyplývajú z obsahu návrhu žalobkyne na nariadenie neodkladného opatrenia a žalobkyňou pripojených listinných dôkazov, žalobkyňa vo svojom návrhu rozhodujúce skutočnosti neosvedčila. V prvom rade neosvedčila vzťah navrhovaného neodkladného opatrenia k predmetu sporu, do právoplatnosti skončenia ktorého žiadala navrhované neodkladné opatrenie nariadiť, naviac za stavu, ak naliehavosť navrhovanej bezodkladnej úpravy pomerov medzi sporovými stranami žalobkyňa odôvodňuje iba tvrdením, že „vydražením nehnuteľnosti prejde na vydražiteľa vlastnícke právo, čím bude žalobkyňa nezákonne zbavená vlastníctva a dôjde k zásahu do práva na ochranu obydlia žalobkyne a jej syna, lebo sa nejedná o nevyhnutné a primerané opatrenie, ak sa uskutoční výkon záložného práva predajom nehnuteľnosti na dobrovoľnej dražbe, pretože sama má záujem dlh splatiť, čo jej však žalovaný v 1. rade systematicky znemožňuje“, a ak sama žalobkyňa vo svojom odvolaní jedine tvrdí, že cieľom navrhovaného neodkladného opatrenia je „ochrana žalobkyne pred nezákonným zbavením majetku výkonom dražby na základe záložného práva, ktoré síce žalovaný v 2. rade nerealizuje pre seba, ale v prospech žalovaného v 1. rade, a preto je na mieste, aby súd poskytol ochranu žalobkyňi aj proti konaniu žalovaného v 2. rade, lebo smeruje k realizácii výkonu záložného práva na základe návrhu žalovaného v 1. rade, ako i že je potrebné neodkladné opatrenie nariadiť „v záujme vyváženej a najmä spravodlivej ochrany práv zúčastnených subjektov až do právoplatnosti rozhodnutia“, vedeného pod sp. zn. 32Cbi/23/2017, o určenie pohľadávky vyplývajúcej z vyporiadania BSM, ktorá nebola správcom uznaná.

28. Na tomto mieste odvolací súd pripomína, že pokiaľ žalobkyňa uzatvorila dohodu o vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva, právne účinky dohody o vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva sa vzťahujú len na jej účastníkov, t.j. len na manželov. Judikatúra súdov pritom vychádza z toho, že dohodnuté vyporiadanie spoločných práv a povinností, ktoré sú spojené s bezpodielovým spoluvlastníctvom manželov a vznikli za trvania manželstva, sa týka len vzťahov medzi manželmi a nezasahuje do práv a povinností iných osôb, ktoré nie sú účastníkmi konania (dohody) o vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov a ktorým tak zostávajú nedotknuté všetky ich práva i námietky. Ak sa totiž veriteľ (v danom prípade VÚB, a. s.) vstupoval do právneho vzťahu s dvoma osobami (žalobkyňa a jej manžel), spoliehal na to, že pohľadávka (v danom prípade hypotekárny úver zo zmluvy o poskytnutí euro fexihypotéky zo dňa XX.X.XXXX, zabezpečený záložným právom vzniknutým na základe rozhodnutia o povolení vkladu práva A.-XXXX/XXXX H. Q. XX.X.XXXX A..H.. XXXX/XXXX) je krytá ich spoločným majetkom (označená nehnuteľnosť), nie je možné, aby sa iba solidárni dlžníci (žalobkyňa a jej manžel) dohodli o jeho právach a o tom, kto z nich bude naďalej dlžníkom a kto dlžníkom nebude. To vyplýva i zo zásady ochrany práv tretích osôb, ktorá je jednou zo základných zásad súkromného práva. Subjekty súkromného práva (v pomeroch súdnej veci žalobkyňa a jej manžel) totižto nemôžu jednostranne zasahovať do práv iných osôb (VÚB, a.s.).

29. Z týchto dôvodov správne súd prvej inštancie usúdil, že konanie o určenie pohľadávky vyplývajúcej z vyporiadania BSM, ktorá nebola správcom uznaná, vedené na Okresnom súde Košice I pod sp. zn. 32Cbi/23/2017, nemá vplyv na výkon záložného práva (vzniknutého na základe rozhodnutia o povolení vkladu práva A.-XXXX/XXXX H. Q.Ň. XX.X.XXXX A..H.. XXXX/XXXX) všeobecnou úverovou bankou, a.s., ktorým sa v rámci dobrovoľnej (opakovanej) dražby prostredníctvom dražobníka uspokojuje pohľadávka banky zo Zmluvy o poskytnutí euro fexihypotéky zo dňa XX.X.XXXX, uzavretej medzi bankou a žalobkyňou a jej manželom, a to z dôvodu, že označené súdne konanie, vedené na Okresnom súde Košice I pod sp. zn. 32Cbi/23/2017, sa týka iba pohľadávky vyplývajúcej z vyporiadania BSM. Na správnosti tohto záveru nemôže nič zmeniť ani ničím bližšie nekonkretizovaná odvolacia námietka žalobkyne, že odmietala pohľadávku v stanovenej lehote uhradiť z dôvodu, že záložné právo na majetku neexistuje, a ani ostatné jej odvolacie námietky, s ktorými sa v podstate náležite vyporiadal už súd prvej inštancie v dôvodoch napadnutého uznesenia. Možno dodať, že v prípade, ak sa spochybňuje platnosť záložnej zmluvy alebo boli porušené ustanovenia zákona č. 527/2002 Z.z. o dobrovoľných dražbách a o doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 323/1992 Zb. o notároch a notárskej činnosti (Notársky poriadok) v znení neskorších predpisov, môže osoba, ktorá tvrdí, že tým bola dotknutá na

svojich právach, požiadať súd, aby určil neplatnosť dražby (§ 21 ods. 2 zákona č. 527/2002 Z.z., v znení neskorších predpisov).

30. Pokiaľ žalobkyňa vo svojom odvolaní tvrdila, že „podmienky, aké stanovil žalovaný 1 vo vzťahu k speňažovaniu tejto súpisovej zložky majetku jednoznačne vedú k tomu, aby ju nadobudol vopred vybraný záujemca“, že „prípadný záujemca nemôže vo vzťahu k tomuto majetku uvažovať inak, ako že sa jedná o nevymožiteľnú pohľadávku, pretože ak by bola vymožiteľná, správca by ju predsa speňažil sám, čím by do konkurznej podstaty získal takmer štvrt' milióna eur“, že „stále nemožno vylúčiť ani to, že pohľadávka voči žalobkyni naozaj vôbec neexistuje a zanikla započítaním a napriek tomu sa žalovaný 1 rozhodol pohľadávku speňažovať ponukovým konaním prostredníctvom OV“, tieto tvrdenia žalobkyne zostali v rovine všeobecného (hypotetického) charakteru, bez osvedčenia vo vzťahu k navrhovanému neodkladnému opatreniu.

31. Keďže žiadna platná právna úprava neobmedzuje možnosť zriadiť záložné právo ako zabezpečenie pohľadávky veriteľa aj nehnuteľnosťou, ktorá slúži účastníkovi takejto zmluvy na bývanie, nemožno považovať za právne významnú skutočnosť pre nariadenie neodkladného opatrenia to, že žalobkyňa v uvedenej nehnuteľnosti býva spolu so svojimi rodinnými príslušníkmi, ktorá skutočnosť bola zrejmá už pri uzatváraní samotnej zmluvy, ktorou žalobkyňa so svojim manželom zabezpečovali plnenie svojho zmluvného záväzku voči banke. Realizáciou dražby nehnuteľnosti sa nerieši otázka bývania žalobkyne v nej a navyše ochrany tohto svojho práva sa žalobkyňa môže domáhať aj v rámci realizácie záložného práva.

32. Napokon ak žalobkyňa vo svojom odvolaní tvrdí, že „aj z postupu súdu prvej inštancie možno mať dôvodné pochybnosti o objektivite a nestrannosti konajúceho súdu“, čím v podľa obsahu žalobkyňa namietala zákonné obsadenie súdu, t.j. uplatnila odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. c) CSP, ani túto odvoláciu námietku nemožno vyhodnotiť ako opodstatnenú.

33. Odvolací súd posudzoval opodstatnenosť tohto žalobkyňou uplatneného odvolacieho dôvodu z aspektu existencie dôvodov, pre ktoré je sudca vylúčený z prejednávania a rozhodovania veci. Vychádzal pritom z ustanovenia § 49 ods. 1 CSP, v zmysle ktorého sudca je vylúčený z prejednávania a rozhodovania sporu, ak so zreteľom na jeho pomer k sporu, k stranám, k ich zástupcom alebo osobám zúčastneným na konaní možno mať odôvodnené pochybnosti o jeho nezaujatosti, ako i z § 49 ods. 3 CSP, podľa ktorého dôvodom na vylúčenie sudcu nie sú okolnosti, ktoré spočívajú v procesnom postupe sudcu a v jeho rozhodovacej činnosti.

34. Z citovaného ustanovenia § 49 ods. 3 CSP plynie, že zákon výslovne vylučuje, aby dôvodom na vylúčenie sudcu boli okolnosti, ktoré spočívajú v postupe sudcu v konaní o prejednanom spore. Postupom sa pritom rozumejú procesné úkony sudcu, vrátane rozhodnutí, a to aj vo veci samej. V postupe sudcu pri prejednaní konkrétneho sporu sa prejavuje samotný výkon súdnictva, preto tieto okolnosti nemôžu byť samy osebe dôvodom zaujatosti sudcu. Zákon vylučuje, aby dôvod pochybnosti o sudcovej nezaujatosti bol spájaný s jeho rozhodovacou činnosťou.

35. Pretože z obsahu odvolacej námietky je zrejmé, že žalobkyňa svoje „pochybnosti o objektivite a nestrannosti konajúceho súdu“ odvodzuje bez ďalšieho výlučne postupom súdu (zákonného sudcu), pričom odvolací súd nezistil z obsahu spisu existenciu žiadnej okolnosti, ktorá by bola právne významná z hľadiska ustanovenia § 49 ods. 1 CSP, je potrebné uzavrieť, že konanie netrpí vadou, ktorá by zakladala naplnenie odvolacieho dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. c) CSP, a to že vo veci rozhodoval vylúčený sudca.

36. So zreteľom na všetky tieto dôvody, odvolací súd plne sa stotožňujúc s odôvodnením napadnutého uznesenia, na ktoré v podrobnostiach poukazuje, toto ako vecne správne potvrdil podľa § 387 ods. 1 a 2 CSP.

37. Žalobkyňa nebola v odvolacom konaní úspešná, žalovaní boli v odvolacom konaní v celom rozsahu úspešní, avšak v odvolacom konaní im žiadne preukázateľné trovy nevznikli, preto odvolací súd o trovách odvolacieho konania (§ 255 ods. 1, § 262 ods. 1 a 2, § 396 ods. 1 CSP) rozhodol tak, že stranám náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

38. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 poslednej vety CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).